

УДК 82-34
С62

С62 Казки великого лісу : Збірка казок. — Харків : Видавництво «Ранок», 2020. — 64 с. : іл. — (Серія «Коралові казки»).
ISBN 978-617-09-5765-8

Ці казки знайомі кожному з дитинства. Вони найпростіші, але такі добри й повчальні, що лишаються популярними до наших днів. Казки у віршах легко запам'ятовуються, вони розподіляють малюкам про справжню дружбу і справедливість, вчать співчувати героям. Класика на всі часи.

УДК 82-34

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я
ISBN 978-617-09-5765-8

© Ірина Сонечко, текст, 2020
© Н. В. Стешенко-Дядечко,
Г. М. Цуканова, ілюстрації, 2020
© К. П. Дворніченко, Х. В. Ленцова, дизайн, 2020
© ВГ «Сонечко», 2020
© ТОВ Видавництво «РАНОК», 2020

Ліс дрімучий зеленіє,
Голубіють небеса.
Де не ступиш, всюди стрінеш
В тому лісі чудеса.
Дивних мешканців у книжці
Ти побачиш — он вони!
Лиш сторінку-чарівничку
Не забудь — перегорни!

ПРЯНИКОВА ХАТИНКА

Казку слухайте, малята,
Про сестричку і про брата.
Якось Юрчик і Тетянка
В ліс відправилися зранку.
В лісі літньої пори
Сто забав для дітвори!
Ось грибочки, он суниці
Визирають із травиці.
Діти хащами блукали,
В козубки грибів набрали.
Каже братику сестра:
«Чи ж додому не пора?»
Рушили через діброву —
Й заблукали випадково.
Як знайти додому шлях?
По яких іти стежках?
Діти сльози витирають,
Що робити їм — не знають.
Через хащу навпрошки
Подалися малюки.

Раптом хаща розступилась,
І галювина відкрилась.
І побачили малята:
Там стойть казкова хата.
Незвичайний дуже дім —
Стіни пряникові в нім!
Двері — шоколадні!
Вікна — мармеладні!
Із цукерок дах!
Апетитно — страх!
Біля дому діти стали,
По шматочку відламали.
Тільки стали смакувати,
Чують — ходить хтось по хаті.
Мешкав там ведмідь-бурмило,
Став ревіти він щосили:
— Хто надворі бешкетує —
Дім солодкий мій руйнує?!

Малюки — мерщій тікати
Геть у ліс від диво-хати!
Ведмедисько — навздогін,
І реве сердито він:
— Вам це легко не міне!
Мить, ще мить — і дожене!
Дітям крикнула пташина:
— Заховає вас ліщина!
Братик і сестричка стали,
Кущ ліщини попрохали:
— Кущику, нам захист дай,
Від ведмедя заховай!
Кущ ліщиновий зелений
Каже: — Йдіть мерщій до мене!
Захищу вас, як зумію —
Гілочками вас прикрию!
Під кущем сковались діти,
І ведмідь їх не помітив.
Потім кущику малі
Уклонились до землі.
— От спасибі! — вдвох сказали.
І вперед мерщій помчали.

Та помітив їх ведмідь
І за дітьми знову мчить!
Доганяє вже ось-ось...
Скруто дітям довелось!
Плачуть братик і сестричка —
Раптом вгледіли лисичку,
Кажуть їй: — Допоможи!
Від біди нас вбережи!
Швидше прихисток нам дай,
Від ведмедя заховай!
Лиска місце у норі
Відшукала дітворі.
Затаїлись в нірці діти —
І ведмідь їх не помітив.

